

[Bendix.]

det fortjener nok en diskussion. Det kan ikke være rigtigt i områder, hvor der i øjeblikket er frihed, hvor der er liberalitet, for et princips skyld at indføre nogle kalkulationsregler, som betyder, at man fastfryser huslejen på et for højt niveau eller tvinger den op på et højere niveau, end den befinder sig på i øjeblikket.

Det andet punkt, vi foreslog i vores 10 punkts oplæg, var at få lejeværdien af parcelhuse og ejerlejligheder, hvis lejeværdi nu beregnes som 4 pct. af 14. vurdering, fastsat til 2½ pct. af 15. vurdering.

For det tredje: parcelhuse, hvis lejeværdi nu beregnes som 4 pct. af 13. vurdering, føres over til en lejeværdi på 2 pct. af 15. vurdering, som dog over 3 år forhøjes til 2½ pct. af 15. vurdering.

For det fjerde: begrebet „overskud af egen bolig“ afskaffes, og hertil anvendes — det var vores forslag og er for så vidt stadig væk vores forslag — en del af provenuet fra momsrefusionens afskaffelse. Hvis boligske-maet udviser overskud, beskattes dette altså ikke.

Det var et af de forsøg, vi gjorde på at konkretisere, hvad der lå i vores synspunkt, at momspengene skulle bruges konstruktivt i forbindelse med skattepolitikken eller boligpolitikken. Da vi ikke kunne få regeringens tilsagn på det skattepolitiske område, måtte vi prøve på at konkretisere vores synspunkter på det boligpolitiske område, og det var det, der her fandt sted.

For det femte ønskede vi som en retfærdighedshandling standardfradrag indført for ejerlejligheder.

For det sjette pegede vi på, at formueskattegrænsen måtte ændres i overensstemmelse med den 15. almindelige vurdering. For det syvende burde der ikke gennemføres kapitalvindingsskat på parcelhuse, og der burde ikke ændres ved rentefradragets princip.

For det ottende skulle støtten til det sociale boligbyggeri nedbringes ved, at man solgte ejerlejligheder fra det sociale boligbyggeri og nedsatte dette byggeri til 5.000 om året. Jeg vil godt herom gøre den bemærkning, at de, som er opmærksomme på, hvad der sker i det almennyttige boligbyggeri, vil vide, at der også blandt folk, som er

stærkt knyttet til den sociale boligbevægelse, i den seneste tid har været en diskussion af, om det ikke ville være rimeligt at indstille sig på, at en række lejligheder i det bestående sociale boligbyggeri skal skifte status i ejermæssig henseende for at gå over til en anden status, f. eks. som andelsboliger eller en form for ejerboliger. Der er folk i den sociale boligbevægelse, som klart har udtalt, at de var interesseret i en sådan udvikling, og derfor fandt vi, at det var naturligt at tage det ind i denne diskussion, da det både af principielle grunde og af økonomiske grunde kunne være af interesse.

For det niende fremhævede vi, at de værste urimeligheder ved momsrefusionens bortfald måtte fjernes. Jeg har strejket dette problem allerede og skal ikke gøre mere ud af det på nuværende tidspunkt.

For det tiende ville vi slå fast, at det kunne drøftes, at en del af provenuet af momsrefusionens ophævelse anvendtes til boligsikring ved boligmarkedets frigivelse. Her var altså en klar erkendelse af, at hvis ejer-lejerskitten betyder stigninger i huslejen i de i øjeblikket regulerede områder, så var det konservative folkeparti villigt til at tage midler af momspengene til en forbedring af boligsikringsordningen, idet vi stræbte efter at fastholde en balance og en rimelighed mellem de forskellige kategorier af boligtagere i befolkningen. Det samme gør sig naturligvis gældende, hvis det er sådan, at der skal ske en lejestigning i det bestående sociale boligbyggeri; det skulle også i den forbindelse være muligt at anvende midler fra momsrefusionens ophævelse til en bedring af boligsikringsordningen.

Det lå klart for det konservative folkeparti hele vejen igennem, at vi måtte stræbe efter en fuldstændig balance; og det er klart, at vores oplæg kan vise sig ikke at have den fulde balance, men i så fald har vi tilkendegivet hele tiden og tilkendegiver fortsat vores villighed til at forhandle om disse spørgsmål.

Muligheden for at bedømme, hvad det egentlig er, flertallet her i huset har aftalt, foreligger endnu ikke. Vi har ikke fået — i det mindste ikke officielt da — den beretning, som tilsyneladende skal udmønte, hvad de to forligspartier er blevet enige om.